

Elias — Numero Uno

Ang Una ug ang Katapusan

Jeff Pippenger

2023-07-31

Ang panapos nga pamahayag sa Daang Tugon nagapadayag sa usa ka saad mahitungod sa pagpakita sa propeta nga si Elias uban sa usa ka mensahe sa dili pa moabot ang daku ug makahahadlok nga adlaw sa Ginoo.

Ania karon, ipadala ko kaninyo si Elias nga propeta sa dili pa moabot ang daku ug makahahadlok nga adlaw sa Ginoo: Ug iyang ipabalik ang kasingkasing sa mga amahan ngadto sa mga anak, ug ang kasingkasing sa mga anak ngadto sa ilang mga amahan, tingali unya moanhi ako ug hampakon ang yuta pinaagi sa usa ka tunglo. Malakias 4:5, 6.

Klaro ang Biblia nga “ang daku ug makalilisang nga adlaw sa Ginoo” o ang “tunglo” nga pinaagi niini gihampak sa Dios “ang yuta” simbolikong gihulagway usab diha sa basahon sa Pinadayag ingon nga “ang pito ka ulahing mga hampak” o “ang kapungot sa Dios.” Ang ikanapulog-lima nga kapitulo sa Pinadayag nagpasundayag sa propetikong kahimtang nga nagdala ngadto sa pagbubo sa daku ug makalilisang nga pito ka ulahing mga hampak sa ikanapulog-unom nga kapitulo.

Ug nakita ko ang laing ilhanan sa langit, daku ug kahibulongan, pito ka mga manolunda nga nagbaton sa pito ka ulahing mga hampak; kay diha kanila natuman ang kapungot sa Dios.

Ug nakita ko ang daw sama sa usa ka dagat nga bildo nga sinagolan ug kalayo; ug sila nga nakadaug batok sa mapintas nga mananap, ug batok sa iyang larawan, ug batok sa iyang timaan, ug batok sa gidaghanon sa iyang ngalan, nanagtindog sa ibabaw sa dagat nga bildo, nga may mga alpa sa Dios. Ug sila nagaawit sa awit ni Moises nga ulipon sa Dios, ug sa awit sa Cordero, nga nagaingon, Dagku ug kahibulongan ang imong mga buhat, Ginoong Dios nga Makagagahum sa tanan; matarung ug matuod ang imong mga dalan, ikaw nga Hari sa mga balaan. Kinsa bay dili mahadlok kanimo, Oh Ginoo, ug maghimaya sa imong ngalan? kay ikaw lamang ang balaan: kay ang tanang kanasoran manganhi ug mosimba sa atubangan mo; kay ang imong mga paghukom gipadayag na.

Ug human niana ako, ug ania karon, ang templo sa tabernakulo sa pagpamatuod didto sa langit naablihan: Ug ang pito ka manulonda migula gikan sa templo, nga nanagdala sa pito ka hampak, sinul-oban ug lunsay ug maputing lino, ug ang ilang mga dughan binaksan ug bulawang bakus. Ug ang usa sa upat ka mananap mihatag ngadto sa pito ka manulonda ug pito ka bulawang panaksan nga puno sa kapungot sa Dios, nga buhi sa mga katuigan sa mga katuigan. Ug ang templo napuno sa aso gikan sa himaya sa Dios, ug gikan sa iyang gahum; ug walay bisan kinsa nga makahimo sa pagsulod sa templo, hangtod nga matuman ang pito ka hampak sa pito ka manulonda. Pinadayag 15:1–8.

Ang hinungdan ngano nga “walay tawo nga makasulod sa templo, hangtod nga matuman ang pito ka mga hampak sa pito ka mga manulonda” mao nga ang higayon sa pag-angkon sa kaluwasan

mosira sa dihang ang templo mapuno sa aso sa kapitulo kinse. Ang panahon sa pagsulay nga gihatag sa katawhan aron maghinulsol ug makakaplag sa kaluwasan niadto nahuman na. Sa dihang maabot kana nga takna, “ang daku ug makalilisang nga adlaw sa Ginoo” nga gitawag ni Juan nga “ang pito ka ulahing mga hampak” igabubo sa dili pa ang Ikaduhang Pag-anhi ni Cristo. Gitawag ni Malakias kana nga adlaw nga “makalilisang,” ug giila kini ni Isaias ingon nga “talagsaon nga buhat” sa Dios.

Kay ang Ginoo motindog, maingon sa didto sa bukid sa Perazim; siya masuko, maingon sa walog sa Gibeon, aron buhaton niya ang iyang buhat, ang iyang talagsaong buhat; ug tumanon ang iyang lihok, ang iyang talagsaong lihok. Busa karon ayaw kamo pagbiaybiay, tingali unya malig-on ang inyong mga gapos; kay nakadungog ako gikan sa Ginoong Dios sa mga panon sa usa ka pagkalaglag, nga gayod gitino batok sa tibook nga yuta. Isaias 28:21, 22.

Bisan pa nga ang “talagsaong buhat” sa Dios nagalakip sa “tibuok nga yuta,” tin-aw ang Inspirasyon nga ang pagbubo sa mga hampak nalangkit sa pagsukol sa usa ka nasod.

“Ang langyaw nga mga nasod mosunod sa panig-ingnan sa Estados Unidos. Bisan siya maoy manguna, apan ang maong samang krisis moabut sa atong katawhan sa tanang bahin sa kalibutan.” Testimonies, volume 6, 395.

“Sa diha nga ang Amerika, ang yuta sa relihiyosong kagawasan, mahiusa sa Kapapahan sa pagpugos sa konsensiya ug sa pagpugos sa mga tawo sa pagpasidungog sa mini nga adlaw nga igpapahulay, ang katawhan sa matag nasod sa tibuok kalibotan pagamandoan sa pagsunod sa iyang panig-ingnan.” Testimonies, volume 6, 18.

Ang matag nasod mopuno sa ilang copa sa ilang panahon sa pagsulay, apan ang “mga paghukom sa Dios” nga giila ni Sister White ingon nga “kalaglagan sa nasod,” “ang panahon sa mapukanong mga paghukom sa Dios,” ingon usab sa iyang pagtawag sa kasaysayan nga nagsugod sa balaod sa Dominggo sa Estados Unidos, dili mao ang pito ka ulahing mga hampak.

“Muabot ang usa ka panahon nga ang balaod sa Dios, sa usa ka pinasahi nga diwa, pagahimoon nga walay bili sa atong yuta. Ang mga magmamando sa atong nasod, pinaagi sa mga lehislatibong pagpatuman, mopatuman sa balaod sa Domingo, ug sa ingon ang katawhan sa Dios madala ngadto sa dakong katalagman. Sa diha nga ang atong nasod, sulod sa iyang mga konsehong lehislatibo, maghimo ug mga balaod aron gaposon ang mga konsensiya sa mga tawo mahitungod sa ilang mga pribilehiyo sa relihiyon, nga magapugos sa pagsaulog sa Domingo, ug magapadapat sa malupigon nga gahum batok niadtong nagabantay sa Igpapahulay sa ikapitong adlaw, ang balaod sa Dios, sa tanang katuyoan ug kahulogan, pagahimoon nga walay bili sa atong yuta; ug ang nasodnong apostasiya pagasundan sa nasodnong kalaglagan.” Review and Herald, December 18, 1888.

Ang mga paghukom sa Dios, nga giila ni Sister White ingon nga “nasodnong pagkalaglag,” nagsugod sa nasodnong balaod sa Domingo ug nagtimaan sa sinugdanan sa “talagsaong buhat” sa Dios, bisan pa nga ang talagsaong buhat sa Dios, sa labi pang piho, mao ang pito ka ulahing hampak. Ang mas hingpit nga hulagway sa talagsaong buhat sa Dios makita sa dihang ang pagluwas gikan sa Ehipto idugang ngadto sa linya sa ehekutibong mga paghukom sa Dios. Ang

mga hampak sa Ehipto, bisan napulo ang gidaghanon, gibahin. Ang unang tulo gipalahi gikan sa ulahing pito. Busa, ang pagluwas gikan sa Ehipto nagaila sa usa ka yugto sa panahon nga girepresentahan sa unang tulo ka mga hampak nga nagsugod sa nasudnong pagkalaglag sa Tinipong Bansa sa Amerika, ug nagapadayon hangtod si Miguel motindog ug ang tawhanong panahon sa pagtilaw mosira.

“Ang mga paghukom sa Dios moabut ibabaw sa mga nagtinguha sa paglupig ug paglaglag sa Iyang katawohan. Ang Iyang hataas nga pagkamapailubon ngadto sa mga daotan nagdasig sa mga tawo sa paglapas, apan ang ilang silot bisan pa niana sigurado ug makalilisang tungod kay kini dugay nga nalangan. ‘Ang Ginoo motindog ingon sa sa Bukid sa Perazim, Siya masuko ingon sa walog sa Gibeon, aron pagbuhaton Niya ang Iyang buhat, ang Iyang lahi nga buhat; ug tumanon ang Iyang lihok, ang Iyang lahi nga lihok.’ Isaia 28:21. Alang sa atong maloloy-ong Dios ang buhat sa pagsilot usa ka lahi nga buhat. ‘Ingon nga ako buhi, nagaingon ang Ginoong Dios, Ako walay kalipay sa kamatayon sa daotan.’ Ezequiel 33:11. Ang Ginoo mao ang ‘maloloy-on ug mapuangoron, mainantuson, ug madagayaon sa kaayo ug kamatuoran, ... nga nagapasaylo sa kasal-anan ug paglapas ug sala.’ Apan Siya ‘sa walay paagi dili magawalay-sala sa sad-an.’ ‘Ang Ginoo mahinay sa kasuko, ug daku sa gahum, ug dili gayud magawalay-sala sa daotan.’ Exodo 34:6, 7; Nahum 1:3. Pinaagi sa makalilisang nga mga butang diha sa pagkamatarung Iya nga pamatuoran ang awtoridad sa Iyang linupigan nga kasugoan. Ang kagrabe sa panimalos nga nagapaabot sa malinapason mahukman pinaagi sa pagpanuko sa Ginoo sa pagpatuman sa hustisya. Ang nasod nga Iyang giantus sa hataas nga panahon, ug nga dili Niya hampakon hangtud nga mapuno na ang takus sa iyang kasal-anan diha sa husay sa Dios, sa katapusan moinom sa copa sa kapungot nga walay sagol nga kalooy.”

“Sa dihang mohunong si Cristo sa Iyang pagpangamuyo sa santuwaryo, ang walay sagol nga kapungot nga gihulga batok niadtong nagsimba sa mapintas nga mananap ug sa iyang larawan ug midawat sa iyang timaan (Pinadayag 14:9, 10), igabubo. Ang mga hampak sa Ehipto sa dihang hapit na luwason sa Dios ang Israel susama sa kinaiya niadtong labi pang makalilisang ug halapad nga mga paghukom nga moabot sa kalibutan sa dili pa ang katapusang kaluwasan sa katawhan sa Dios. Miingon ang manugpadayag, sa paghulagway niadtong makahahadlok nga mga hampak: ‘Ug nangahulog ang usa ka makalilisang ug mapintas nga hubag sa mga tawo nga may timaan sa mapintas nga mananap, ug sa mga nanagsimba sa iyang larawan.’ Ang dagat ‘nahimong sama sa dugo sa usa ka patay nga tawo: ug ang tanang buhing kalag nangamatay sa dagat.’ Ug ‘ang mga suba ug ang mga tuboran sa mga tubig ... nangahimong dugo.’ Bisan unsa pa kalilisang kining mga silot, ang hustisya sa Dios nagpabilin nga hingpit nga napamatuoran. Ang manulonda sa Dios nagpahayag: ‘Ikaw matarung, Oh Ginoo, ... tungod kay sa ingon niini Imong gihukman. Kay giula nila ang dugo sa mga balaan ug sa mga propeta, ug Imong gihatag kanila ang dugo nga ilang imnon; kay sila takus man.’ Pinadayag 16:2–6. Pinaagi sa paghukom sa katawhan sa Dios ngadto sa kamatayon, tinuod gayud nga ilang napaangkon ang sala sa ilang dugo maingon nga daw kini giula pinaagi sa ilang mga kamot. Sa samang paagi, gipahayag ni Cristo nga ang mga Judio sa Iyang panahon sad-an sa tanang dugo sa mga balaang tawo nga naula sukad pa sa mga adlaw ni Abel; kay sila nanag-iy sa mao rang espiritu ug naninguha sa pagbuhat sa mao rang buluhaton uban niining mga mamumuno sa mga propeta.”

“Sa hampak nga misunod, ang gahum gihatag sa adlaw ‘aron sa pagsunog sa mga tawo pinaagi sa kalayo. Ug ang mga tawo nangasunog tungod sa hilabihang kainit.’ Mga bersikulo 8, 9. Sa ingon niini gihulagway sa mga propeta ang kahimtang sa yuta niadtong makahahadlok nga panahon: ‘Ang yuta nagminatay; ... tungod kay ang abot sa kapatagan nangahanaw.... Ang tanang mga kahoy sa kapatagan nangalaya: tungod kay ang kalipay nangalaya gikan sa mga anak sa mga tawo.’ ‘Ang binhi nangadunot ilalom sa ilang mga tipak sa yuta, ang mga tipiganan nangagun-ob.... Naunsa pag-agulo sa mga mananap! Ang mga panon sa kahayopan nangalisang, tungod kay sila walay sibsibanan.... Ang mga suba sa tubig nangauga, ug ang kalayo milamoy sa mga sibsibanan sa kamingawan.’ ‘Ang mga awit sa templo mahimong mga pag-uwang niadtong adlaw, nagaingon ang Ginoong Dios: daghan ang mga patayng lawas sa matag dapit; igasalibay nila kini sa kahilom.’ Joel 1:10–12, 17–20; Amos 8:3.

“Kining mga hampak dili tibuok-kalibot, kay kon mao pa, ang mga pumoluyo sa yuta mangalaglag unta sa hingpit. Apan kini maoy labing makalilisang nga mga silot nga sukad nailhan sa mga mortal. Ang tanang mga hukom nga gipahamtang sa mga tawo sa wala pa ang panapos sa panahon sa pagsulay sinagolan pa sa kalooy. Ang nagaampo nga dugo ni Cristo nanalipod sa makasasala aron dili niya madawat ang bug-os nga sukod sa iyang sala; apan sa katapusang paghukom, ang kapungot igaula nga walay sagol nga kalooy.

“Nianang adlaw, ang mga panon sa katawhan mangandoy sa panalipod sa kalooy sa Dios nga ilang gitamay sa hataas nga panahon. ‘Ania karon, moabot ang mga adlaw, nagaingon ang Ginoong Dios, nga magapadala ako ug gutom sa yuta, dili gutom sa tinapay, ni kauhaw sa tubig, kondili sa pagpamati sa mga pulong sa Ginoo: ug sila magalaag gikan sa dagat ngadto sa dagat, ug gikan sa amihanan hangtod sa silangan, sila magadalagan ngadto-ngari sa pagpangita sa pulong sa Ginoo, ug dili makakaplag niini.’ Amos 8:11, 12.” The Great Controversy, 627–629.

Sa miaging pahayag giingon, “Ang nasud nga Iyang giantos-an sa dugay, ug nga dili Niya hampakon hangtud nga mapuno niini ang takus sa iyang kasal-anan diha sa talaan sa Dios, sa katapusan moinom sa copa sa kapungot nga walay sagol nga kalooy.” Siya usab misulat sa maong parapo, “Ang mga hampak ibabaw sa Egipto sa dihang ang Dios hapit na magluwas sa Israel, susama sa kinaiya niadtong labi pang makalilisang ug halapad nga mga paghukom nga moabot sa kalibutan sa wala pa ang katapusang pagluwas sa katawohan sa Dios.” Ang nasud (ang Tinipong Bansa sa Amerika) nga mopuno sa “takus sa kasal-anan” mag aantus ug mga hampak nga susama sa napulo ka mga hampak sa Egipto.

Ang mga hampak sa Ehipto gibahin ngadto sa duha ka yugto. Ang unang tulo ka hampak miabot sa tanan, apan ang pito ka ulahing mga hampak miabot lamang sa mga Ehiptohanon.

Ug pagapahingpiton ko niadtong adlaw ang yuta sa Goshen, diin nagapuyo ang akong katawhan, aron walay mga pundok sa langaw didto; aron ikaw mahibalo nga ako mao si Jehova sa taliwala sa yuta. Exodo 8:22.

Ang unang tulo ka hampak sa Egipto midangat sa tanang dapit, apan ang Goshen, diin nagpuyo ang mga Hebreohanon, wala makadawat sa pito ka ulahing hampak sa Egipto. Ang Estados Unidos mao ang nasod nga mopuno sa iyang copa sa kasal-anan sa balaod sa Domingo. Niana nga punto

ang nasodnong apostasiya pagasundan sa nasodnong pagkalaglag, apan ang mga paghukom nga magdala sa nasodnong pagkalaglag gisagolan pa sa kalooy hangtud nga motindog si Miguel ug ang panahon sa pagsulay mosira alang sa tibuok katawhan. Sa balaod sa Domingo sa Estados Unidos ang kadaghanan niadtong nagaangkon karon nga mga tigtipig sa Igpapahulay moyukbo sa mga kagamhanan nga anaa ug modawat sa marka sa mananap. Niana nga panahon ang isyu sa balaod sa Domingo mahimong usa ka espirituwal nga pagsulay alang niadtong mga kaniadto gawas sa Adventismo. Gikan sa balaod sa Domingo sa Estados Unidos hangtud nga motindog si Miguel mao ang dakong paghipos sa mga mamumuo sa ikanapulog-usa nga takna, apan ang pultahan nahisiran na alang niadtong mga pagapanubagon tungod sa kahayag sa Igpapahulay sa ikapitong adlaw sa wala pa ang balaod sa Domingo.

“Sa nagkaduol pa gayod, samtang nagalabay ang mga adlaw, nagaklaro nga ang mga paghukom sa Dios ania sa kalibotan. Pinaagi sa kalayo ug baha ug linog Siya nagapasidaan sa mga lumolupyo niining yutaa mahitungod sa Iyang haduol nga pag-abot. Nagakahiduol na ang panahon nga moabot ang dakong krisis sa kasaysayan sa kalibotan, sa diha nga ang matag lihoc sa panggamhanan sa Dios pagabantayan uban sa mapintas nga kaikag ug dili ikasaysay nga kahadlok. Sa madali nga pagsunodsunod ang mga paghukom sa Dios magasunod ang usa sa usa—kalayo ug baha ug linog, uban sa gubat ug pag-ula sa dugo.”

“O, hinaut unta nga mahibalo ang katawhan sa panahon sa ilang pagduaw! Daghan ang wala pa makadungog sa mosulay nga kamatuoran alang niining panahona. Daghan ang mga tawo nga ginatinguhaan sa Espiritu sa Dios. Ang panahon sa makalilisang nga mga paghukom sa Dios mao ang panahon sa kalooy alang kanila nga wala makabaton ug higayon sa pagkat-on kon unsa ang kamatuoran. Sa malumo nga paagi motan-aw ang Ginoo kanila. Ang Iyang kasingkasing sa kalooy matandog; ang Iyang kamot gituy-od pa aron sa pagluwas, samtang ang pultahan sirado na alang kanila nga wala motugot sa pagsulod.

“Ang kalooy sa Dios gipakita diha sa Iyang halapad nga pagkamainantuson. Gipugngan Niya ang Iyang mga paghukom, samtang naghulat nga ang mensahe sa pasidaan ikasangyaw ngadto sa tanan. Oh, kon ang atong katawhan mobati unta ingon sa angay nila sa responsabilidad nga gibutang ibabaw kanila sa paghatag sa kataposang mensahe sa kalooy ngadto sa kalibotan, pagkatingala gayod nga buluhaton ang mabuhat!” Testimonies, tomo 9, 97.

Sa miaging pahayag iyang gipaila nga “ang panahon sa mga makalaglagong paghukom sa Dios mao ang panahon sa kalooy alang niadtong wala makabaton ug kahigayonan sa pagkat-on kon unsa ang kamatuoran.” Sa sunod nga pahayag iyang gitawag kanang maong yugto sa panahon nga “ang panahon sa kagul-anan.”

“Nakita ko nga ang balaang Igpapahulay mao, ug mamahimo gayud, nga pader sa pagbulag tali sa matuod nga Israel sa Dios ug sa mga dili-matinoohon; ug nga ang Igpapahulay mao ang dakong pangutana, aron paghiuson ang mga kasingkasing sa hinigugmang mga balaan sa Dios nga nagahulat. Ug kon ang usa ka tawo mitoo, ug nagbantay sa Igpapahulay, ug midawat sa panalangin nga nagalakip niini, ug unya gibiyaan kini, ug gilapas ang balaang sugo, ilang sirhan ang mga ganghaan sa Balaang Siyudad batok sa ilang kaugalingon, sama ka sigurado nga adunay usa ka Dios nga nagamando sa langit sa kahitas-an. Nakita ko nga ang Dios adunay

mga anak nga wala makakita ug wala magbantay sa Igpapahulay. Wala nila isalikway ang kahayag mahitungod niini. Ug sa sinugdanan sa panahon sa kasamok, napuno kami sa Espiritu Santo sa among paggula ug pagmantala sa Igpapahulay sa labi pang bug-os. Kini nakapasuko sa iglesia, ug sa mga Adventista nga sa ngalan lamang, kay dili nila malalis ang kamatuoran sa Igpapahulay. Ug niining panahona, ang pinili sa Dios, silang tanan, nakakita sa tin-aw, nga kami adunay kamatuoran, ug migawas sila ug giantos ang paglutos uban kanamo.” A Word to the Little Flock, 18, 19.

Bisan pa man nga giusab ug diyutay, ang mao gihapong teksto nga bag-o lang gikutlo makita diha sa basahon nga **Early Writings**. Nianang basahona iyang giapil ang pagpasabot bahin sa iyang pahayag mahitungod sa “panahon sa kasamok.” Ang **A Word to the Little Flock** mao ang unang publikasyon sa mga matinumang Millerite nga nangapakyas sa paglaom human sa Dakong Kapakyasan niadtong Oktubre 22, 1844, ug paglabay sa mga dekada, sa dihang gigamit sa mga editor ang mga bahin nianang pampleta aron iapil sa basahon nga **Early Writings**, ilang gipatin-aw nga ang “panahon sa kasamok” nga gipasabot dili ang pito ka ulahing hampak, kay sa dihang ibubo na ang pito ka ulahing hampak wala nay kalooy nga sinagolan sa mga paghukom.

“1. Sa panid 33 gihatag ang mosunod: ‘Nakita ko nga ang balaang Igpapahulay mao karon, ug magapadayon nga mahimong, ang pader sa pagbulag tali sa tinuod nga Israel sa Dios ug sa mga dili magtotoo; ug nga ang Igpapahulay mao ang dakong pangutana aron mahiusa ang mga kasingkasing sa mga hinigugmang balaang nagpaabut sa Dios. Nakita ko nga ang Dios adunay mga anak nga wala makakita ug wala magbantay sa Igpapahulay. Wala nila isalikway ang kahayag mahitungod niini. Ug sa pagsugod sa panahon sa kalisdanan, napuno kami sa Espiritu Santo samtang kami nangadto ug nagmantala sa Igpapahulay sa labi pang hingpit.’”

“Kining panglantaw gihatag niadtong 1847 sa dihang diyutay pa kaayo ang mga igsoong Adventista nga nagabantay sa Adlaw nga Igpapahulay, ug gikan niini diyutay lamang ang naghunahuna nga ang pagbantay niini adunay igo nga kahinungdanon aron magbutang ug utlanan tali sa katawhan sa Dios ug sa mga dili magtotoo. Karon ang katumanan nianang panglantaw nagsugod na nga makita. ‘Ang sinugdanan nianang panahon sa kasamok,’ nga gihisgotan dinhi, wala magtumong sa panahon nga ang mga hampak magsugod na sa pagbubo, kondili sa mubo nga yugto sa wala pa kini igabubo, samtang si Cristo anaa pa sa santuwaryo. Nianang panahona, samtang ang buluhaton sa kaluwasan nagakahuman na, ang kasamok moabot sa kalibotan, ug ang mga nasod masuko, apan pugngan aron dili mapugngan ang buluhaton sa ikatulong manulonda. Nianang panahona ang ‘ulahing ulan,’ o pagpabag-o gikan sa presensya sa Ginoo, moabot aron sa paghatag ug gahum sa makusog nga tingog sa ikatulong manulonda, ug sa pag-andam sa mga balaan sa pagbarog sa panahon nga ang pito ka ulahing mga hampak igabubo na.” *Early Writings*, 85.

Sa balaod sa Domingo sa Estados Unidos, ang nasudnong apostasya pagasundan sa nasudnong kapildihan. Nianang balaod sa Domingo, ang Adventismo sa Estados Unidos pagabahinaon ngadto sa duha ka hut-ong; ang usa modawat sa marka sa mananap, ug ang usa sa selyo sa Dios. Ang nasudnong kapildihan sa Estados Unidos gihulagway pinaagi sa unang tulo ka hampak sa Egipto. Kining mga paghukom magapadayon hangtod sa pagtapos sa panahon sa pagsulay sa tawo; unya igabubo ang pito ka ulahing mga hampak nga walay sinagol nga kalooy.

Ang akong punto dili kaayo mahitungod sa propetikong kasaysayan sa Ehipto kondili labaw pa sa kamatuoran nga giila ni Ellen White ang Ehipto ingon nga simbolo sa nasod nga mopugos sa tibuk kalibotan sa pagdawat sa marka sa mananap; kay sa pagbuhat niana, iyang gigamit ang sinugdan aron ihulagway ang katapusan, nga mao ang propetikong timaan ni Jesus ingon nga Alpha ug Omega. Sa sugilanon sa Exodo, sa dihang ang Ginoo mosulod ngadto sa tugon uban sa karaang Israel, Iyang gipaila ang Iyang kaugalingon pinaagi sa usa ka bag-ong ngalan.

Unya miingon si Jehova kang Moises: Karon makita mo na ang akong pagabuhaton kang Paraon; kay pinaagi sa usa ka makusganong kamot iyang tugotan sila sa paglakaw, ug pinaagi sa usa ka makusganong kamot iyang papahawaon sila gikan sa iyang yuta.

Ug misulti ang Dios kang Moises, ug miingon kaniya, Ako mao si Jehova; ug nagpakita ako kang Abraham, kang Isaac, ug kang Jacob, ingon nga Dios nga Makagagahum sa Tanan, apan pinaagi sa akong ngalan nga JEHOVAH wala ako hiilhi nila.

Ug gitukod ko usab ang akong tugon uban kanila, aron ihatag kanila ang yuta sa Canaan, ang yuta sa ilang pagpanglangyaw, diin sila mga dumuloong. Ug nadungog ko usab ang pag-agulo sa mga anak sa Israel, nga gibutang sa mga Egiptohanon sa pagkaulipon; ug nahinumdoman ko ang akong tugon. Busa ingna ang mga anak sa Israel, Ako mao si Jehova, ug kuhaon ko kamo gikan sa ilalom sa mga lulan sa mga Egiptohanon, ug luwason ko kamo gikan sa ilang pagkaulipon, ug tubson ko kamo pinaagi sa gibakyaw nga bukton, ug pinaagi sa dagkung mga paghukom: Ug kuhaon ko kamo ngadto kanako aron mahimong usa ka katawhan, ug ako mahimong usa ka Dios alang kaninyo: ug mahibalo kamo nga ako mao si Jehova nga inyong Dios, nga nagkuha kaninyo gikan sa ilalom sa mga lulan sa mga Egiptohanon. Ug dad-on ko kamo ngadto sa yuta, mahitungod niana nga gipanumpa ko nga ihatag kini kang Abraham, kang Isaac, ug kang Jacob; ug ihatag ko kini kaninyo ingon nga panulondon: Ako mao si Jehova.

Ug si Moises misulti sa ingon ngadto sa mga anak sa Israel; apan sila wala mamati kang Moises tungod sa kasakit sa espiritu, ug tungod sa mapintas nga pagkaulipon. Exodo 6:1–9.

Ang Ginoo dinhi nag-ila kang Moises ingon nga representante sa Iyang pakigsaad, maingon kang Jacob, Isaac, ug Abraham. Hangtud sa kasaysayan ni Moises, ang ngalan nga JEHOVAH wala mailhi ni Abraham ug sa iyang mga kaliwat; ug sa kasaysayan sa pagbag-o sa pakigsaad ni Abraham, sa dihang ang mga Hebreohanon pagaluwayon gikan sa pagkaulipon sa Egipto, ang Ginoo nagpaila sa usa ka bag-ong kapadayagan sa Iyang kinaiya, kay ang usa ka ngalan sa pagkamapropetiko nagrepresentar sa kinaiya. Sa dihang si Abram misulod sa pakigsaad uban sa Ginoo, giusab sa Ginoo ang iyang ngalan ngadto kang Abraham. Sa sinugdanan sa propesiya bahin sa pagkaulipon sa Egipto, ang tawhanong representante sa pakigsaad giilisan ang iyang ngalan, ug sa katapusan niana nga propesiya ang Dios nagpaila ug usa ka bag-ong ngalan alang sa Iyang kaugalingon.

Si Abram misulod sa pakigsaad sa kapitulo kinse, ug didto gipadayag ang tagna mahitungod sa pagkaulipon sa Ehipto sulod sa upat ka gatus ka tuig. Sa kapitulo disisiyete, gihatag kang Abram ang tulomanon sa sirkunsisyon, ug giusab ang iyang ngalan ug ang kang Sara.

Upat ka gatus ka tuig sa ulahi, gipatindog si Moises aron tumanon ang upat ka gatus ka tuig nga propesiya ni Abraham. Si Abraham, Isaac, Jacob, ug Moises silang tanan nagrepresentar sa usa ka gatos ug kap-atan ug upat ka libo nga mosulod ngadto sa pakigsaad uban sa Ginoo sa kaulahing mga adlaw.

“Sa kaulahanang mga adlaw sa kasaysayan niining yutaa, ang tugon sa Dios uban sa Iyang katawhan nga nagabantay sa Iyang mga sugo pagabag-uhon pag-usab.” Review and Herald, Pebrero 26, 1914.

Ang pagbulag sa mga nagabantay sa Igpapahulay nga modawat sa marka sa mananap gikan sa mga nagabantay sa Igpapahulay nga modawat sa patik sa Dios matuman sa panahon sa balaod sa Dominggo. Kini nga pagbulag girepresentahan sa sambingay sa napulo ka mga ulay.

“Ang sambingay bahin sa napulo ka ulay sa Mateo 25 naghulagway usab sa kasinatian sa katawhang Adventista.” The Great Controversy, 393.

“Kanunay akong gipasubli ngadto sa sambingay sa napulo ka ulay, diin ang lima kanila maalamon, ug ang lima binuang. Kining sambingaya natuman na ug pagatumanon pa gayud hangtod sa labing tukma nga letra, kay kini adunay pinasahi nga pag-uyon alang niining panahona, ug, sama sa mensahe sa ikatulong manulonda, natuman na ug magapadayon nga maoy kamatuoran alang niining panahona hangtod sa katapusan sa panahon.” Review and Herald, Agosto 19, 1890.

Natuman ang sambingay niadtong Oktubre 22, 1844, sa dihang gibulag ang mga maalamon ug mga buang nga ulay sa kasaysayan sa mga Millerite. Ang sinugdanan sa Adventismo nagrepresentar sa katapusan sa Adventismo, ug ang pagbulag sa katapusan maoy katumanan sa sambingay sa napulo ka ulay, ug ang pagbulag sa katapusan pagamugnaon pinaagi sa balaod sa Dominggo.

“Usab, kining mga sambingay nagtudlo nga wala nay panahon sa pagtulay human sa paghukom. Sa dihang mahuman na ang buluhaton sa maayong balita, mosunod dayon ang pagbulag tali sa maayo ug sa daotan, ug ang padulngan sa matag pundok matino na sa walay katapusan.” Christ’s Object Lessons, 123.

Ang sambingay sa napulo ka ulay nagpadayag nga ang mga maalamong ulay sa Adventismo mao ang modawat sa selyo sa Dios, ug ang mga buang nga ulay sa Adventismo mao ang modawat sa marka sa mananap sa balaod sa Domingo sa Tinipong Bansa. Ang mga buang nga ulay gilarawan usab ingon nga mga Laodiceano.

“Ang kahimtang sa Iglesia nga girepresentahan sa mga buang nga mga ulay, gihisgutan usab ingon nga kahimtang sa Laodicea.” Review and Herald, Agosto 19, 1890.

Sa kataposang mga adlaw, sa diha nga bag-uhon sa Dios ang Iyang tugon uban sa Iyang katawhan nga nagabantay sa Iyang mga sugo, ipadayag sa Dios ang usa ka bag-ong ngalan sa Iyang kaugalingon, maingon sa Iyang gibuhay sa diha nga gibag-o Niya ang tugon sa panahon ni Moises. Ang kahimtang sa mga buang nga mga ulay mao nga sila walay lana, ug ang kahimtang sa mga taga-Laodicea mao nga buta kaayo sila aron makakita nga sila walay lana. Dayag nga kon ang mga buang nga mga ulay mao ang mga taga-Laodicea, nan ang mga maalamon nga mga ulay mao ang

mga taga-Filadelfia.

Ug sa manulonda sa iglesia sa Filadelfia isulat mo: Kini nga mga butang nagaingon ang Balaan, ang Matuod, ang may yawi ni David, ang nagabukas ug walay tawo nga makasira; ug nagasira ug walay tawo nga makabukas; Nahibalo ako sa imong mga buhat: ania karon, gibutang ko sa imong atubangan ang usa ka bukás nga pultahan, ug walay tawo nga makasira niini: kay ikaw adunay diyutay nga kusog, ug gituman mo ang akong pulong, ug wala mo ilimod ang akong ngalan.

Tan-awa, himoon ko silang iya sa sinagoga ni Satanas, nga nagaingon nga sila mga Judio, apan dili diay, kondili nagabakak; tan-awa, himoon ko silang moanhi ug mosimba sa atubangan sa imong mga tiil, ug makaila nga gihigugma ko ikaw. Tungod kay gitipigan mo ang pulong sa akong pagpailub, ako usab magatipig kanimo gikan sa takna sa panulay, nga moabot sa tibook nga kalibotan, aron pagsulayon ang mga nagapuyo sa yuta.

Ania karon, moabot Ako sa madali: kupotig hugot ang anaa kanimo, aron walay bisan kinsa nga makakuha sa imong purongpurong. Ang magmadaogon himoon Ko nga haligi sa templo sa Akong Dios, ug dili na gayud siya mogula pa; ug isulat Ko sa ibabaw niya ang ngalan sa Akong Dios, ug ang ngalan sa siyudad sa Akong Dios, nga mao ang bag-ong Jerusalem, nga nagakanaug gikan sa langit gikan sa Akong Dios: ug isulat Ko sa ibabaw niya ang Akong bag-ong ngalan. Ang may dalunggan, patalinghugi siya sa gisulti sa Espiritu ngadto sa mga iglesia. Pinadayag 3:7–13.

Ang mga taga-Filadelfia nagrepresentar sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo, ug gisaad kanila nga isulat sa Dios ang Iyang bag-ong ngalan diha kanila. Sa dihang ang Ginoo mosulod ngadto sa pakigsaad uban sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo, Iyang ipaila ang usa ka bag-ong ngalan sa Iyang Kaugalingon. Si Abraham gisultihan sa Ginoo nga Siya mao ang Dios nga Makagagahum sa Tanan.

Ug sa diha nga si Abram kasiyaman ug siyam ka tuig na ang panuigon, ang Ginoo mitungha kang Abram ug miingon kaniya, Ako mao ang Dios nga Makagagahum sa Tanan; lumakaw ka sa akong atubangan, ug magmahingpit ka. Ug pagahimoon ko ang akong tugon tali kanako ug kanimo, ug padaghanon ko ikaw sa hilabihan gayod. Ug si Abram mihapa; ug ang Dios misulti kaniya, nga nagaingon, Mahitungod kanako, ania karon, ang akong tugon anaa kanimo, ug ikaw mahimong amahan sa daghang mga nasud. Ug dili na pagatawgon ang imong ngalan nga Abram, kondili ang imong ngalan mahimong Abraham; kay gihimo ko ikaw nga amahan sa daghang mga nasud. Genesis 17:1–5.

Sa dihang ang Ginoo unang misulod sa tugon uban sa usa ka piniling katawhan sa panahon ni Abraham, nagpaila Siya sa Iyang kaugalingon ingon nga ang Dios nga Makagagahum sa Tanan. Sa dihang Iyang gipadayon pa ang Iyang pakigsaad nga may kalabutan sa tugon sa panahon ni Moises, sa unang higayon nagpaila Siya sa Iyang kaugalingon ingon nga JEHOVAH. Sa dihang mianhi si Jesus aron pagtibayon ang tugon uban sa daghan sulod sa usa ka semana, gipaila Niya ang usa ka bag-ong ngalan sa Dios nga kausa lamang nahisgutan sa Daang Tugon, ug kana gipamulong sa usa ka Babilonhon.

Unya si Haring Nabucodonosor nahibulong pag-ayo, ug mitindog sa pagdali, ug misulti, ug miingon sa iyang mga magtatambag, Wala ba kita maghulog ug tulo ka tawo nga binugkos ngadto sa taliwala sa kalayo? Mitubag sila ug miingon sa hari, Tinuod, O hari. Mitubag siya ug miingon, Tan-awa, nakakita ako ug upat ka tawo nga mga luag, nagalakaw sa taliwala sa kalayo, ug sila walay kadaot; ug ang dagway sa ikaupat sama sa Anak sa Dios. Daniel 3:24, 25.

Sayon kaayo kadali nga mapalig-on nga ang ikatulong kapitulo sa Daniel nag-ila sa balaod sa Domingo sa Tinipong Bansa sa Amerika. Sa Daniel 3, si Shadrach, Meshach, ug Abednego nagrepresentar sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo. Ang usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo mao kadtong mga nagabag-o sa tugon sa katapusang higayon. Sa Daniel 3 atong makita ang usa ka propetikong hulagway sa kasaysayan sa balaod sa Domingo ug sa ulahing ulan. Si Cristo anaa ug maanaa sa mga kalayo sa paglutos uban sa Iyang tulo ka mga takus, nga nagrepresentar dili lamang sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo, kondili usab sa mga mensahe sa tulo ka mga manulonda. Diha sa kalayo, nga nagatimaan sa krisis sa balaod sa Domingo, Siya giila pinaagi sa usa sa Iyang mga ngalan, ug kini maoy usa ka ngalan nga dili pa ipaila sa kasaysayan hangtod nga miabot si Cristo ingon nga Anak sa Dios. Sa hulagway sa ikatulong kapitulo atong makita kadtong mga nagabag-o sa tugon sa katapusan sa kalibotan nga nagapakig-uban kang Cristo sa panahon sa katapusang krisis, ug Siya adunay usa ka ngalan nga walay tawo nga nasayod.

Sa wala pa ako mapahilayo pag-ayo gikan sa atong paghisgot bahin sa kaluwasan gikan sa Ehipto nga nagrepresentar sa balaod sa Domingo sa Estados Unidos, kinahanglan natong pahinumdoman ang atong kaugalingon nga sa wala pa nagsugod sa Ehipto ang nahaunang usa sa napulo ka hampak, may tinuod nga pagkaguliyang mahitungod sa Adlaw nga Igpapahulay.

Ug si Faraon miingon, Tan-awa, ang katawohan sa yuta daghan na karon, ug gipapahulay ninyo sila gikan sa ilang mga lulan. Ug si Faraon nagsugo nianang maong adlaw sa mga magbubuhat sa katawohan, ug sa ilang mga punoan, nga nagaingon: Dili na kamo mohatag sa katawohan ug uhot aron sa paghimo ug tisa, ingon sa kaniadto; paadtoa sila ug panguhaa sila ug uhot alang sa ilang kaugalingon. Ug ang gidaghanon sa mga tisa, nga ilang gihimo kaniadto, ipahamtang ninyo kanila; dili kamo magpakunhod bisan unsa niini: kay sila mga tapulan; busa sila nagtuaw, nga nagaingon, Paadtoa kami ug maghalad kami sa among Dios. Idugang pa ang bulohaton ibabaw sa mga lalaki, aron maninguha sila niana; ug ayaw sila patalinghuga sa mga walay kapuslanan nga mga pulong. Ug ang mga magbubuhat sa katawohan migula, ug ang ilang mga punoan, ug sila misulti sa katawohan, nga nagaingon: Mao kini ang giingon ni Faraon, Dili ako mohatag kaninyo ug uhot. Panglakaw kamo, panguhaa ninyo ang uhot diin man ninyo kini hikaplagan: apan walay bisan unsa sa inyong bulohaton nga pagakunhoran. Busa ang katawohan nangatag sa tibook nga yuta sa Egipto aron sa pagpanghipos ug mga tuod sa lugas ilis sa uhot. Ug ang mga magbubuhat nagdali kanila, nga nagaingon, Tumanon ninyo ang inyong mga bulohaton, ang inyong inadlaw nga mga tahas, sama sa diha pa may uhot. Ug ang mga punoan sa mga anak sa Israel, nga gibutang sa ibabaw nila sa mga magbubuhat ni Faraon, gipamunal, ug gipangutana, Ngano nga wala man ninyo matuman ang inyong tahas sa paghimo ug tisa kagahapon ug karon, ingon sa kaniadto? Unya ang mga punoan sa mga anak sa Israel miadto ug mituaw kang Faraon, nga nagaingon, Ngano nga nagabuhat ikaw sa ingon niini sa imong mga ulipon? Walay uhot nga gihatag sa imong mga ulipon, ug sila nagaingon

kanamo, Paghimo kamo ug tisa: ug, tan-awa, ang imong mga ulipon gipamunal; apan ang kasaypanan anaa sa imong kaugalingong katawohan. Apan siya miingon, Kamo mga tapulan, mga tapulan kamo: busa nagaingon kamo, Paadtoa kami ug maghalad kami kang Jehova. Busa pangadto kamo karon, ug magbuhat; kay walay uhot nga ihatag kaninyo, apan kinahanglan itugyan gihapon ninyo ang gidaghanon sa mga tisa. Ug ang mga punoan sa mga anak sa Israel nakakita nga sila anaa sa mabangis nga kahimtang, sa tapus ikasulti, Dili kamo magpakunhod bisan unsa gikan sa inyong mga tisa sa inyong inadlaw nga tahas. Exodo 5:5–19.

Sa dili pa ipatuman ang balaod sa Domingo, adunay nagkagrabeng pagpanglalis batok niadtong nagabantay sa Igpapahulay sa ikapito nga adlaw, maingon gayod sa nahitabo sa pagpaingon sa mga hampak sa Ehipto. Si Moises mao ang giila sa mga Ehiptohanon ug sa mga Hebreohanon nga maoy hinungdan sa tanang kasamok, maingon usab nga giakusahan ni Ahab si Elias.

Ug nahitabo, sa pagkakita ni Ahab kang Elias, miingon si Ahab kaniya, Ikaw ba siya nga nagsamok sa Israel? Ug siya mitubag, Wala ako magsamok sa Israel; kondili ikaw, ug ang balay sa imong amahan, tungod kay gibiyahan ninyo ang mga sugo sa Ginoo, ug ikaw misunod sa mga Baalim. 1 Mga Hari 18:17, 18.

Ang sugilanon ni Moises naghulagway sa kasaysayan sa balaod sa Domingo ug ang sugilanon ni Elias naghulagway sa kasaysayan sa balaod sa Domingo. Mag-uban man o magbulag, si Moises ug si Elias mga simbolo. Sa Pagbag-o sa Dagway ni Cristo, silang duha nagrepresentar sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo nga dili mamatay ug niadtong nangamatay diha sa Ginoo. Si Moises gibanhaw, si Elias wala gayud mamatay. Sila usab mao ang duha ka mga manalagna nga mao ang mga magsasakit sa katawhan diha sa Pinadayag onse. Daghang kamatuoran ang girepresentahan nila Moises ug Elias ingon nga mga simbolo, ug naglaum kami nga hisgotan kana sa ulahi.

Ania karon, ipadala ko kaninyo si Elias nga propeta sa dili pa moabot ang daku ug makahahadlok nga adlaw sa Ginoo: Ug iyang ipabalik ang kasingkasing sa mga amahan ngadto sa mga anak, ug ang kasingkasing sa mga anak ngadto sa ilang mga amahan, aron dili ako moanhi ug samaran ang yuta pinaagi sa usa ka tunglo. Malakias 4:5, 6.

Sa dili pa matapos ang panahon sa pagsulay sa tawo, “si Elias nga propeta” kinahanglan magpakita uban ang usa ka pinasahi nga mensahe nga mopabalik “sa kasingkasing sa mga amahan ngadto sa mga anak, ug sa kasingkasing sa mga anak ngadto sa ilang mga amahan.” Ang tanang mga propeta nagapamatuod mahitungod sa katapusan sa kalibutan, ug silang tanan nagkauyon sa usag usa.

Ug ang mga espiritu sa mga propeta nailalom sa mga propeta. Kay ang Dios dili mao ang tigpatungha sa kalibog, kondili sa pakigdait, ingon sa tanan nga mga iglesia sa mga balaan. 1 Corinto 14:32, 33.

Ang mensahe ni Elias moabot sa dili pa ang daku ug makahahadlok nga adlaw sa Ginoo; busa, mao gayud kini ang maong pinasahi nga mensahe sa basahon sa Pinadayag nga gihulagway ingon nga “Ang Pinadayag ni Jesu-Cristo.” Sa dihang “ang panahon haduol na” ang pinasahi nga mensahe ni Elias nagapakita sa mga “alagad” sa Dios sa “mga butang nga kinahanglan sa dili madugay mahitabo.”

Ang Pinadayag ni Jesu-Cristo, nga gihatag sa Dios kaniya, aron ipakita ngadto sa iyang mga alagad ang mga butang nga kinahanglan mahitabo sa dili madugay; ug iyang gipadala ug gipadayag kini pinaagi sa iyang manulonda ngadto sa iyang alagad nga si Juan: Nga nagpamatuod sa pulong sa Dios, ug sa pagpamatuod ni Jesu-Cristo, ug sa tanang butang nga iyang nakita. Bulahan siya nga nagabasa, ug sila nga nagapamati sa mga pulong niining tagna, ug nagabantay sa mga butang nga nahisulat dinha: kay ang panahon haduol na. Pinadayag 1:1–3.

Timan-i nga sa dihang gigamit ni Malakias si Elias ingon nga simbolo, giapil niya ang usa ka tuwirang pakisayran sa pagtuman sa mga sugo.

Hinumdumi ninyo ang balaod ni Moises nga akong ulipon, nga akong gisugo kaniya didto sa Horeb alang sa tibuok Israel, uban ang kabalaoran ug ang mga paghukom. Ania karon, ipadala ko kaninyo si Elias nga propeta sa dili pa moabot ang daku ug makahahadlok nga adlaw sa Ginoo: Ug iyang pabalikon ang kasingkasing sa mga amahan ngadto sa mga anak, ug ang kasingkasing sa mga anak ngadto sa ilang mga amahan, tingali unya moanhi ako ug hampakon ang yuta pinaagi sa usa ka tunglo. Malakias 4:4–6.

Kining tulo ka bersikulo mao ang kinatumyan sa Daang Tugon, ug naglangkob sa katapusang saad sa Daang Tugon maingon man sa usa ka pagpasiugda sa pagbantay sa Napulo ka Sugo. Adunay pito ka “mga panalangin” diha sa basahon sa Pinadayag, ug ang kataposan niini mao ang usa ka panalangin alang niadtong nagabantay sa Napulo ka Sugo.

Ako mao ang Alpha ug ang Omega, ang sinugdan ug ang katapusan, ang nahauna ug ang kinaulahi-an. Bulahan sila nga nagtuman sa iyang mga sugo, aron sila may katungod sa kahoy sa kinabuhi, ug makasulod pinaagi sa mga ganghaan ngadto sa siyudad. Pinadayag 22:13, 14.

Ang kataposang saad diha sa Daang Tugon nagpahibalo kanato sa “Paghinumdom” sa napulo ka mga sugo, apan sa pagbuhat niini gipasiugda niini ang usa ka sugo nga naglakip sa mando nga “hinumdomi.”

Hinumdumi ang adlaw nga igpapahulay, aron pagabalaanon kini. Sulod sa unom ka adlaw magabudlay ka, ug pagabuhaton mo ang tanan mong buluhaton; apan ang ikapitong adlaw mao ang adlaw nga igpapahulay alang kang Jehova nga imong Dios: niana dili ka magbuhat ug bisan unsang buluhaton, ikaw, ni ang imong anak nga lalake, ni ang imong anak nga babaye, ni ang imong alagad nga lalake, ni ang imong alagad nga babaye, ni ang imong kahayupan, ni ang imong dumuloong nga anaa sa sulod sa imong mga ganghaan: kay sulod sa unom ka adlaw gibuhat ni Jehova ang langit ug ang yuta, ang dagat, ug ang tanan nga anaa niini, ug mipahulay sa ikapitong adlaw: busa gipanalanginan ni Jehova ang adlaw nga igpapahulay, ug gibalaan kini. Exodo 20:8–11.

Ang katapusang saad sa Daan ug sa Bag-ong Tugon naghatag ug paghatag-diin sa mga sugo sa Dios, uban ang pinasahi nga paghatag-diin sa Igpapahulay sa ikapitong adlaw. Si Malakias nagaingon nga “hinumdumi,” ug si Juan nagpahibalo kanato nga bulahan kamo sa pagbuhat niana. Ang Igpapahulay sa ikapitong adlaw nagahandom sa paglalang sa Dios ug sa Iyang gahum sa paglalang. Ang Igpapahulay mahimo usab nga maoy sentro sa panaglalis sa kaulahian nga mga

adlaw sa kasaysayan sa yuta. Sa dihang gisulat ni Juan ang “panalangin” ibabaw niadtong nagabantay sa Iyang mga sugo, iyang gisulat lamang ang gipadayag ni Jesus, ang Alpha ug Omega, ang sinugdanan ug ang katapusan, ang nahauna ug ang naulahi. Busa, ang katapusang saad sa Bag-ong Tugon may kalabotan sa Igpapahulay sa Ikapitong adlaw ug usab sa kinaiyang pagka-Dios nga nagaila sa katapusan pinaagi sa sinugdanan.

Ang unang kamatuoran nga gihisgotan sa Genesis, nga nagpasabot ug mga sinugdanan, nag-ila sa Magbubuhat, sa kabuhatan, ug sa usa ka pinasahi nga paghatag og gibug-aton sa Igpapahulay. Sa pagtan-aw kanila nga manag-usa, linya ibabaw sa linya, ang sinugdanan sa Daang Tugon ug ang katapusan sa Daang ug Bag-ong mga Tugon nagpasiugda sa Dios ingon nga Magbubuhat, sa Napulo ka mga Sugo, sa sugo bahin sa Igpapahulay, ug nga si Jesus mao ang sinugdanan ug ang katapusan.

Si Elias nga propeta gigamit ni Malakias ingon nga usa ka simbolo diha sa katapusang saad sa Daang Tugon, ug siya mao ang propeta nga mibatok kang Jezebel ug kang Ahab. Ang basahon sa Pinadayag naggamit kang Jezebel ingon nga simbolo sa kapapahan ug sa napulo ka mga hari ingon nga simbolo sa United Nations. Ang pagpakig-atubang ni Elias kang Ahab ug kang Jezebel nagrepresentar sa pagpakig-atubang sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo batok sa United Nations, nga ginahatagan ug gahum sa Estados Unidos ug ginamandoan sa kapapahan. Ingon nga hari sa napulo ka amihanang mga banay sa Israel, si Ahab nagrepresentar sa nagharing gahum ibabaw sa napulo ka mga banay, sa ingon nagapaila sa Estados Unidos (Ahab) nga nagahatag ug gahum sa United Nations (napulo ka mga banay o napulo ka mga hari sa Pinadayag 17) aron himuon ang paglutos sa mga magbabantay sa Igpapahulay alang sa Kapapahan (Jezebel). Sa dihang gigamit ni Malakias si Elias aron nagrepresentar sa usa ka mensahe nga moabot sa dili pa ang dako ug makalilisang nga adlaw sa Ginoo, si Elias nagrepresentar niadtong mga gilutos sa modernong Roma (ang dragon, ang mananap, ug ang mini nga propeta) maingon nga siya gilutos ni Jezebel sulod sa tulo ug tunga ka tuig. Ang pagpasiugda sa Igpapahulay pinaagi sa paggamit sa pulong nga “hinumdomi” diha sa Malakias 4:4 nagadugang sa krisis sa balaod sa Dominggo ngadto sa hulagway sa tagna nga gihulagway ni Malakias.

Daghan pa kaayo ang kinahanglang idugang sa pagpalandong sa mga kamatuoran nga gipasa pinaagi sa pagtandi sa sinugdanan sa Daang Tugon uban sa katapusan sa Daang Tugon, ug dayon sa pagtandi sa sinugdanan sa Biblia uban sa katapusan sa Biblia. Sa Genesis anaa kanato ang Magbubuhat, ang paglalang, ug ang Igpapahulay nga handumanan sa paglalang. Sa Malakias anaa kanato ang sugo bahin sa Igpapahulay nga giila ingon nga maoy hilisgotang krisis nga modala ngadto sa pagkatapus sa panahon sa pagsulay sa tawo ug sa pito ka ulahing mga hampak, o sumala sa pagtawag niini ni Malakias, “ang daku ug makalilisang nga adlaw sa Ginoo.” Si Elias nagrepresentar sa katawhan sa Dios nga nagapahayag sa mensahe sa ikatulong manulonda ngadto sa usa ka kalibotan nga nagakahingalan.

“Karon, diha sa espiritu ug gahum ni Elias ug ni Juan Bautista, ang mga mensahero nga tinudlo sa Dios nagatawag sa pagtagad sa usa ka kalibutan nga gitakda alang sa hukom ngadto sa mga maligdong nga hitabo nga sa dili madugay mahitabo maylabot sa panapos nga mga takna sa panahon sa pagsulay ug sa pagpakita ni Cristo Jesus ingon nga Hari sa mga hari ug Ginoo sa

mga ginoo.” Prophets and Kings, 715, 716.

Ang sinugdanan sa Biblia nga mao usab ang sinugdanan sa Daang Tugon nagpaila sa mao rang sugilanon ingon nga katapusan sa duha ka mga Tugon, apan ang matag sinugdanan ug katapusan adunay kaugalingon nga kamatuoran nga ipasiugda ug itampo sa mensahe. Sa Genesis ang pagtagad anaa sa mga lihok sa Dios, sa Malakias ang pagtagad anaa sa mensahe nga nagpasidaan sa umaabot nga krisis. Ang katapusan sa Pinadayag nagpaila sa Alpha ug Omega. Sa unang basahon sa Bag-ong Tugon, atong mabasa ang mosunod.

Ang basahon sa kaliwatan ni Jesu-Cristo, ang anak ni David, ang anak ni Abraham.

Si Abraham nag-anak kang Isaac; ug si Isaac nag-anak kang Jacob; ug si Jacob nag-anak kang Judas ug sa iyang mga igsoon; Ug si Judas nag-anak kang Phares ug Zara pinaagi kang Tamar; ug si Phares nag-anak kang Esrom; ug si Esrom nag-anak kang Aram; Ug si Aram nag-anak kang Aminadab; ug si Aminadab nag-anak kang Naasson; ug si Naasson nag-anak kang Salmon; Ug si Salmon nag-anak kang Booz pinaagi kang Rachab; ug si Booz nag-anak kang Obed pinaagi kang Ruth; ug si Obed nag-anak kang Jesse; Ug si Jesse nag-anak kang David nga hari; ug si David nga hari nag-anak kang Solomon pinaagi kaniya nga nahimong asawa ni Urias; Ug si Solomon nag-anak kang Roboam; ug si Roboam nag-anak kang Abia; ug si Abia nag-anak kang Asa; Ug si Asa nag-anak kang Josaphat; ug si Josaphat nag-anak kang Joram; ug si Joram nag-anak kang Ozias; Ug si Ozias nag-anak kang Joatham; ug si Joatham nag-anak kang Achaz; ug si Achaz nag-anak kang Ezekias; Ug si Ezekias nag-anak kang Manasses; ug si Manasses nag-anak kang Amon; ug si Amon nag-anak kang Josias; Ug si Josias nag-anak kang Jechonias ug sa iyang mga igsoon, sa may panahon sa ilang pagdala ngadto sa Babilonia: Ug human sila madala ngadto sa Babilonia, si Jechonias nag-anak kang Salathiel; ug si Salathiel nag-anak kang Zorobabel; Ug si Zorobabel nag-anak kang Abiud; ug si Abiud nag-anak kang Eliakim; ug si Eliakim nag-anak kang Azor; Ug si Azor nag-anak kang Sadoc; ug si Sadoc nag-anak kang Achim; ug si Achim nag-anak kang Eliud; Ug si Eliud nag-anak kang Eleazar; ug si Eleazar nag-anak kang Matthan; ug si Matthan nag-anak kang Jacob; Ug si Jacob nag-anak kang Jose, nga bana ni Maria, nga gikan kaniya natawo si Jesus, nga ginatawag nga Cristo.

Busa ang tanan nga mga kaliwatan gikan kang Abraham ngadto kang David mao ang napulog-upat ka mga kaliwatan; ug gikan kang David hangtod sa pagdala ngadto sa Babilonia mao ang napulog-upat ka mga kaliwatan; ug gikan sa pagdala ngadto sa Babilonia ngadto kang Cristo mao ang napulog-upat ka mga kaliwatan.

Karon ang pagkatawo ni Jesu-Cristo nahitabo niining paagiha: Sa diha nga si Maria nga iyang inahan gipakasabut kang Jose, sa wala pa sila mag-ipon ingon nga magtiayon, siya hikaplagang nagmabdos pinaagi sa Espiritu Santo. Unya si Jose nga iyang bana, sanglit matarung man siya ug dili buot magpakaulaw kaniya sa atubangan sa tanan, naghunahuna sa pagbulag kaniya sa tago. Apan samtang gihunahuna pa niya kining mga butanga, ania karon, ang manolonda sa Ginoo mipakita kaniya diha sa usa ka damgo, nga nagaingon: Jose, anak ni David, ayaw kahadlok sa pagdawat kang Maria nga imong asawa; kay ang gipanamkon diha kaniya gikan sa Espiritu Santo.

Ug siya manganak ug usa ka anak nga lalaki, ug paganganlan mo siya JESUS; kay luwason niya ang iyang katawhan gikan sa ilang mga sala. Karon kining tanan nahitabo aron matuman ang gisulti sa Ginoo pinaagi sa manalagna, nga nagaingon: Ania karon, ang ulay manamkon ug manganak ug usa ka anak nga lalaki, ug paganganlan nila siya Emmanuel, nga sa hubad mao ang, Ang Dios uban kanato. Unya si Jose, sa dihang nakamata gikan sa iyang pagkatulog, mibuhat sumala sa gisugo kaniya sa manolonda sa Ginoo, ug gidawat niya ang iyang asawa ngadto kaniya: Ug wala niya siya hiilhi hangtud nga siya nakaanak sa iyang kamagulangang anak nga lalaki: ug iyang ginganlan siya JESUS. Mateo 1:1–25.

Ang sinugdanan sa Bag-ong Tugon nahiuyon sa sinugdanan ug katapusan sa Daang Tugon ug sa katapusan sa Bag-ong Tugon, kay gipasiugda niini ang mamugnaong gahum sa Dios; kay ang gahum nga gigamit ni Cristo sa paglalang sa tanang butang sulod sa unom ka adlaw mao ra gayud ang mao rang gahum nga Iyang gigamit sa “pagluwas sa iyang katawhan gikan sa ilang mga sala.” Ang pulong Emmanuel, sumala sa giingon sa maong teksto gikan sa mga sinulat ni Isaia, nagpasabot ug “Dios uban kanato.” Nagapuyo Siya sulod sa Iyang katawhan pinaagi sa paghiusa sa Iyang pagka-Dios sa atong pagkatawo, ug mao kini gayud ang paghiusa nga Iyang natuman sa dihang nahimong unod Siya diha kang Maria.

“Walay bisan unsa nga kulang sa hingpit nga pagkamasinugtanon ang makatubag sa sukdanan sa gikinahanglan sa Dios. Wala Niya biyai nga walay kasigurohan ang Iyang mga gikinahanglan. Wala Siya magsugo ug bisan unsa nga dili kinahanglan aron madala ang tawo ngadto sa panag-uyon uban Kaniya. Kinahanglan natong itudlo ang mga makasasala ngadto sa Iyang sulundon nga kinaiya ug dad-on sila ngadto kang Cristo, pinaagi lamang sa Iyang grasya nga maabut kining sulundon.

“Gipas-an sa Manluluwas sa Iyang kaugalingon ang mga kaluyahon sa pagkatawhan ug nagkinabuhi nga walay sala, aron ang mga tawo walay kahadlok nga tungod sa kahuyang sa tawhanong kinaiya dili sila makabuntog. Mianhi si Cristo aron himoon kitang ‘mga umalambit sa balaang kinaiya,’ ug ang Iyang kinabuhi nagapahayag nga ang pagkatawo, nga hiniusa sa pagka-Dios, dili makasala.” Ministry of Healing, 180.

Ang sinugdanan sa Bag-ong Tugon nagpaila kon asa, kanus-a, ug ngano nga gisul-ob ni Jesus sa Iyang kaugalingon ang atong tawhanong kinaiya. Gibuhat Niya kini aron ipakita nga ang gahum sa tawo nga gihiusa sa langitnong gahum dili makasala. Ang sala mao ang paglapas sa balaod, nga giingon ni Malakias nga kinahanglan natong “hinumdoman.” Gipahibalo kita ni Juan nga kadtong nagabantay sa balaod, ug busa kadtong wala makasala, makasulod pinaagi sa mga ganghaan sa langit. Gipakita ni Mateo nga ang usa ka makasasala makabuntog sa sala, maingon nga si Cristo nakabuntog. Sa diha nga anaa si Cristo sa sulod nato, (ang paglaom sa himaya) anaa sa sulod nato ang mamugnaong gahum nga nagbuhat sa uniberso. Kini nga posibilidad gihatag pinaagi sa pagpili ni Cristo sa pagsulod sa tawhanong kabanay, ug alang sa nahibiling kahangturan nahimong dili lamang Anak sa Dios kondili Anak usab sa tawo.

Adunay usa ka pinasahi nga mensahe sa kamatuoran nga gipadayag ngadto sa katawohan sa Dios gikan sa basahon sa Pinadayag sa dili pa matapos ang panahon sa pagsulay sa tawo. Kining pinasahi nga mensahe mao usab ang “mensahe ni Elias” ni Malakias nga gimantala sa dili pa ang

“makahahadlok nga adlaw sa Ginoo.”

Sa sinugdanan sa duha ka mga Tugon ug sa katapusan sa Bag-ong Tugon, atong makita nga may mga piho nga kinaiya sa Dios nga gipaila. Diha sa Genesis Siya mao ang Magbubuhay, ug sa katapusan sa Pinadayag Siya mao ang Alpha ug Omega. Sa sinugdanan sa Bag-ong Tugon, Siya nahimong Anak sa Tawo. Ug sa katapusan sa Daang Tugon, atong makita ang prinsipyo nga gigamit sa mensahero nga si Elias aron matuman ang mensahe nga iyang igamantala, nga mao ang pagpabalik sa mga kasingkasing sa mga amahan ngadto sa mga anak ug sa mga anak ngadto sa mga amahan.

Ang matagnaong prinsipyo nga gigamit ni Elias sa pagpresentar sa iyang pasidaan nga mensahe mao gayud ang gisugo kang Juan nga buhaton diha sa Pinadayag. Si Elias “magapabalik sa kasingkasing sa mga amahan ngadto sa mga anak, ug sa kasingkasing sa mga anak ngadto sa ilang mga amahan,” ug si Juan gisultihan sa pagsulat sa mga butang nga atua niadto, ug sa pagbuhay niana siya sa samang higayon magasulat usab sa mga butang nga moabot pa. Si Juan gigamit sa paghulagway kon sa unsang paagi ang prinsipyo sa alpha ug omega nagalihok diha sa matagnaong Pulong, ug ibase ni Elias ang iyang mensahe ibabaw sa maong prinsipyo. Sa dihang atong itandi ang sinugdanan sa Biblia uban sa katapusan sa Biblia, atong gitandi ang Daang Tugon uban sa Bag-ong Tugon. Ang amahan mao ang sinugdanan sa iyang anak, ug ang anak mao ang katapusan sa amahan. Ang usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo mao ang katapusang kaliwatan sa mga anak ni Abraham, ug ang kasaysayan diin ang Dios misulod sa tugon uban kang Abraham nagatipo sa kasaysayan sa dihang ang Dios magabag-o nianang tugona uban sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo.

Busa kini nagagikan sa pagtuo, aron kini mahimong pinaagi sa grasya; aron ang saad mahimong sigurado ngadto sa tanang kaliwatan; dili lamang niadtong iya sa kasugaoan, kondili usab niadtong iya sa pagtuo ni Abraham; nga mao ang amahan natong tanan. Roma 4:16.

Ang mensahe ni Elias nagrepresentar sa prinsipyo sa alpha ug omega, kay ang mga amahan mao ang alpha ug ang mga anak mao ang omega. Ang mensahe ni Elias magapabalik sa mga kasingkasing sa mga amahan ngadto sa mga anak. Giila ni Cristo si Juan Bautista ingon nga si Elias, ug giila ni Ellen White si William Miller ingon nga si Elias ug si Juan Bautista. Ang mensahe niining tanan nga mga tawo nga nagrepresenta gilarawan ingon nga nagapabalik sa mga kasingkasing sa mga amahan ngadto sa mga anak ug sa kabaliktaran. Kana nga buhat nagrepresentar sa epekto sa mensahe sa pagpabalik sa mga kasingkasing sa mga tawo ngadto sa ilang langitnong Amahan, apan labaw pa ang kahulogan niini, kay kini usa ka simbolo sa buluhaton. Sa tagna sa Biblia ang mga simbolo adunay labaw pa sa usa ka kahulogan ug kinahanglan maila pinaagi sa konteksto.

“Unsa man ang nakapahimo kang Juan Bautista nga daku? Iyang gisirhan ang iyang hunahuna ngadto sa daghang mga tradisyon nga gipailalom sa mga magtutudlo sa nasod nga Judio, ug giablihan kini ngadto sa kaalam nga nagagikan sa itaas. Sa wala pa siya matawo ang Espiritu Santo nagpamatuod mahitungod kang Juan: ‘Kay siya mahimong daku sa panan-aw sa Ginoo, ug dili siya moinom ug bino ni ilimnong makahubog; ug siya mapuno sa Espiritu Santo.... Ug daghan sa mga anak sa Israel iyang pabalikon ngadto sa Ginoo nga ilang Dios. Ug siya

magalakaw sa iyang atubangan diha sa espiritu ug gahum ni Elias, aron ibalik ang mga kasingkasing sa mga amahan ngadto sa mga anak, ug ang mga masinupakon ngadto sa kaalam sa mga matarong; aron mag-andam alang sa Ginoo ug usa ka katawhang giandam na.' Lucas 1:15–17." Counsels to Parents, Teachers and Students, 445.

Ang mensahe gituyo aron kadtong mopili sa pagpaminaw mobalik ang ilang mga kasingkasing ngadto sa Langitnong Amahan, apan ang pangunang propetikong prinsipyo nga pagagamiton aron ipahatod ang mensahe sa pasidaan mao nga si Cristo mao ang Alpha ug Omega, ang nahauna ug ang naulahi, ang sinugdanan ug ang katapusan. Ang mensahe ni Elias nagasukad sa pagpresentar sa propetikong Pulong sa Dios gikan sa panglantaw nga si Jesu-Cristo mao ang Pulong sa Dios, ug ang mga lagda nga nagamando sa Biblia mga kinaiya usab sa Iyang karakter.

“Ang balaod sa Dios sama ka balaan sa Dios Mismo. Kini usa ka pagpadayag sa Iyang kabubut-on, usa ka hulad sa Iyang kinaiya, ang pagpahayag sa balaang gugma ug kaalam. Ang panag-uyon sa kabuhatan nag-agad sa hingpit nga pagpahiuyon sa tanang binuhat, sa tanang butang, may kinabuhi ug walay kinabuhi, ngadto sa balaod sa Magbubuhat. Gitudlo sa Dios ang mga balaod alang sa pagdumala, dili lamang sa mga buhing binuhat, kondili sa tanang lihok sa kinaiyahan. Ang tanan anaa ilalom sa malig-ong mga balaod, nga dili mahimong talikdan. Apan samtang ang tanan diha sa kinaiyahan gidumala pinaagi sa natural nga mga balaod, ang tawo lamang, sa tanan nga nagpuyo sa yuta, maoy may kapangakohan ngadto sa moral nga balaod. Sa tawo, ang kinatumyang buhat sa kabuhatan, gihatag sa Dios ang gahum sa pagsabot sa Iyang mga kinahanglanon, sa pag-ila sa katarungan ug pagkamanggihatagon sa Iyang balaod, ug sa balaan nga mga pag-angkon niini ibabaw kaniya; ug gikan sa tawo gikinahanglan ang dili matarug nga pagtuman.” Patriarchs and Prophets, 53.

Ang tanan (ug kini maglakip sa Biblia, kay ang Biblia usa ka butang ug kon kini usa ka butang, nan kabahin kini sa tanan) anaa ilalom sa piho ug dili mausab nga mga balaod. Ang Biblia adunay piho nga mga balaod o mga lagda nga nagmando sa husto nga paghubad niini. Usa sa maong mga lagda mao nga ang Biblia nag-ila sa katapusan sa usa ka butang ingon nga sinugdanan sa usa ka butang. Si Jesus mao ang Pulong sa Dios, ug Siya mao ang nahauna ug ang naulahi, ug kini usa ka “piho nga balaod” ug usa ka kinaiyang hiyas sa Iyang kinaiya.

Gigamit namo kining pasiuna mahitungod kang Elias aron ipakita nga ang sinugdanan ug ang katapusan sa daan ug sa bag-ong tugon nagkauyon. Ang katapusan sa Biblia, nga mao usab ang katapusan sa basahon sa Pinadayag, nagkauyon usab sa sinugdanan sa Pinadayag. Lima ka mga saksi sa mao rang mga kamatuoran, pinasukad sa prinsipyo nga usa ka kinaiya sa kinaiya sa Dios, nga ang Pulong sa Dios sa kanunay nagalarawan sa katapusan sa usa ka butang pinaagi sa sinugdanan niana nga butang. Kining kamatuoran maoy kabahin sa gipasabot nga si Jesu-Cristo mao ang Alpha ug Omega.

“Ngadto sa apostol nga si Juan didto sa isla sa Patmos gipadayag ang mga talan-awon nga lawom ug makapukaw sa kadasig mahitungod sa kasinatian sa iglesia. Ang mga hilisgutan nga puno sa dakong pagtagad ug halapad nga importansiya gipresentar kaniya pinaagi sa mga larawan ug mga simbolo, aron ang katawohan sa Dios mahimong may salabutan mahitungod sa mga katalagman ug mga panagbangi nga anaa sa ilang atubangan. Ang kasaysayan sa

Kristohanong kalibotan hangtod sa mismong katapusan sa panahon gipadayag kang Juan. Uban sa dakong katin-aw iyang nakita ang kahintang, mga kapeligrohan, mga pakigbisog, ug ang katapusang kaluwasan sa katawohan sa Dios. Iyang girekord ang panapos nga mensahe nga maoy magapahinog sa ani sa yuta, bisan ingon nga mga binugkos alang sa langitnong tipiganan, o ingon nga mga hugpong nga igasugnod sa mga kalayo sa ulahing adlaw.

“Diha sa panan-awon nakita ni Juan ang mga pagsulay nga pagaantuson sa katawhan sa Dios tungod sa kamatuoran. Nakita niya ang ilang dili matarug nga kalig-on sa pagtuman sa mga sugo sa Dios atubangan sa mapintas nga mga gahum nga naningkamot sa pagpugos kanila ngadto sa pagkamasupilon, ug nakita niya ang ilang kataposang kadaugan batok sa mapintas nga mananap ug sa iyang larawan.

“Ubos sa mga simbolo sa usa ka dakong mapulang dragon, usa ka mananap nga sama sa leopardo, ug usa ka mananap nga may mga sungay nga sama sa karnero, ang yutan-ong mga kagamhanan nga ilabina magapadayon sa pagyatak sa balaod sa Dios ug sa paglutos sa Iyang katawhan, gipakita kang Juan. Ang gubat ginapadayon hangtod sa katapusan sa panahon. Ang katawhan sa Dios, nga gihulagway pinaagi sa usa ka balaang babaye ug sa iyang mga anak, gipakita nga hilabihan gayod ka diyutay sa gidaghanon. Sa katapusang mga adlaw usa na lamang ka salin ang nagpabilin. Mahitungod kanila si Juan nagaingon nga sila mao kadtong ‘nga nagabantay sa mga sugo sa Dios, ug adunay pagpamatuod ni Jesu-Cristo.’”

“Pinaagi sa paganismo, ug unya pinaagi sa Kapapahan, gigamit ni Satanas ang iyang gahum sulod sa daghang mga siglo sa paningkamot sa pagpapas gikan sa yuta sa matinumanong mga saksi sa Dios. Ang mga pagano ug ang mga papista gipalihok sa mao rang espiritu sa dragon. Nagkalahi lamang sila niini nga ang Kapapahan, nga nagpakaaron-ingnon nga nag-alagad sa Dios, mao ang labi pang delikado ug mabangis nga kaaway. Pinaagi sa Romanismo, gidakop ni Satanas ang kalibotan. Ang simbahan sa Dios nga nag-angkon nga iya siya gibanlas ngadto sa han-ay niini nga limbong, ug sulod sa kapin sa usa ka libo ka tuig ang katawhan sa Dios nag-antus ilalom sa kasuko sa dragon. Ug sa dihang ang Kapapahan, nga gikawatan sa iyang kusog, napugos sa paghunong sa paglutos, nakita ni Juan ang usa ka bag-ong gahum nga mitungha aron mosanog sa tingog sa dragon, ug mopadayon sa mao rang mabangis ug mapasipalahong buhat. Kini nga gahum, ang ulahi nga makiggubat batok sa simbahan ug sa balaod sa Dios, gisimbuloan sa usa ka mananap nga mapintas nga may mga sungay nga sama sa nating karnero. Ang mga mananap nga miuna niini mitungha gikan sa dagat, apan kini mitungha gikan sa yuta, nga nagrepresentar sa malinawon nga pagtungha sa nasod nga gisimbuloan. Ang ‘duha ka sungay nga sama sa usa ka nating karnero’ haum kaayo nga nagrepresentar sa kinaiya sa Gobyerno sa Tinipong Bansa sa Amerika, sumala sa gipadayag sa duha niini ka sukaranang mga prinsipyo, ang Republikano nga porma sa pagmando ug ang Protestanismo. Kining mga prinsipyohana mao ang tinago sa atong gahum ug kauswagan isip usa ka nasod. Kadtong mga unang nakakaplag ug dalangpanan sa kabaybayonan sa Amerika nagmaya nga nakaabot sila sa usa ka nasod nga gawasnon gikan sa mapasigarbohong mga pag-angkon sa poperiya ug sa paglupig sa harianong pagmando. Naghukom sila sa pagtukod ug usa ka kagamhanan ibabaw sa halapad nga patukoranan sa sibil ug relihiyosong kagawasan.”

Apan ang mahigpit nga guhit sa propetikong lapis nagpadayag ug kausaban niining malinawon nga talan-awon. Ang mananap nga may mga sungay nga sama sa nating karnero nagsulti uban sa tingog sa dragon, ug “nagagamit sa tanang gahum sa nahaunang mananap sa iyang atubangan.” Ang tagna nagpahayag nga siya moingon kanila nga nagapuyo sa yuta nga sila maghimo ug larawan sa mananap, ug nga “iyang gipapamarkan ang tanan, gagmay ug dagko, dato ug kabus, gawasnon ug ulipon, aron pagadawaton nila ang usa ka marka sa ilang too nga kamot, kun sa ilang mga agtang; ug aron walay bisan kinsa nga makapalit o makabaligya, gawas sa adunay marka, kun ngalan sa mananap, kun numero sa iyang ngalan.” Busa ang Protestante nga pagtoo mosunod sa mga tunob sa Kapapahan.

“Nianang panahona makita ang ikatulong manulonda nga nagalupad sa taliwala sa langit, nga nagamantala: ‘Kon adunay bisan kinsa nga mosimba sa mapintas nga mananap ug sa iyang larawan, ug modawat sa iyang timaan diha sa iyang agtang, o sa iyang kamot, siya usab moinom sa bino sa kapungot sa Dios, nga gibubo nga walay sagol ngadto sa copa sa Iyang kasuko.’ ‘Ania sila nga nagabantay sa mga sugo sa Dios, ug sa pagtoo ni Jesus.’ Sa hayag nga pagtandi sa kalibotan nagatindog ang gamay nga pundok nga dili molikay gikan sa ilang pagkamatinaon ngadto sa Dios. Mao kini sila nga gihisgutan ni Isaias ingon nga nag-aayo sa nangabungkag nga bahin nga nahimo diha sa balaod sa Dios, sila nga nagatukod pag-usab sa karaang mga gubaang dapit, nga nagapatindog sa mga patukoranan sa daghang mga kaliwatan.”

“Ang labing solemne nga pasidaan ug ang labing makalilisang nga hulga nga sukad gipahinungod ngadto sa mga mamatyonon mao kadtong anaa sa mensahe sa ikatulong manulonda. Ang sala nga nagadala sa kapungot sa Dios nga walay sagol nga kalooy kinahanglan nga mao ang labing makalilisang nga matang. Pasagdan ba ang kalibutan diha sa kangitngit mahitungod sa kinaiya niini nga sala?—Sa pagkatinuod dili gayud. Ang Dios wala magbuhat sa ingon ngadto sa Iyang mga binuhat. Ang Iyang kapungot dili gayud ipahamtang tungod sa mga sala sa pagkawalay alamag. Sa dili pa ikadala ang Iyang mga paghukom ibabaw sa yuta, ang kahayag mahitungod niini nga sala kinahanglan ipasundayag ngadto sa kalibutan, aron ang tawo mahibalo nganong kini nga mga paghukom igapahamtang, ug aron makabaton siya og higayon sa pagkalagiw gikan kanila.

“Ang mensahe nga naglangkob niini nga pasidaan mao ang ulahing ipasangyaw sa dili pa ang pagpadayag sa Anak sa tawo. Ang mga ilhanan nga Iyang gikahatag sa Iyang kaugalingon nagapadayag nga ang Iyang pag-anhi haduol na gayud. Sulod sa hapit kap-atan ka tuig ang mensahe sa ikatulong manulonda nagpadayon sa paglanog. Diha sa sangputanan sa dakung pakigbisog, mitungha ang duha ka pundok, kadtong ‘nagsimba sa mananap ug sa iyang larawan,’ ug midawat sa iyang marka, ug kadtong midawat sa ‘timri sa buhing Dios,’ nga ang ngalan sa Amahan nahisulat diha sa ilang mga agtang. Kini dili makita nga marka. Miabot na ang panahon nga ang tanan nga adunay kalabutan sa kaluwasan sa ilang mga kalag kinahanglan magapangutana sa matinud-anon ug sa hilabihang pagkaseryoso, Unsa ba ang timri sa Dios? ug unsa ang marka sa mananap? Unsaon nato sa paglikay sa pagdawat niini?”

“Ang patik sa Dios, ang timaan o ilhanan sa Iyang awtoridad, makita diha sa ikaupat nga sugo. Mao lamang kini ang sugo sa Napulo ka Sugo nga nagtudlo sa Dios ingon nga Magbubuhat sa

mga langit ug sa yuta, ug sa tin-aw nagpalahi sa matuod nga Dios gikan sa tanang mini nga mga dios. Sa tibuok Kasulatan ang kamatuoran sa mamumuhatong gahum sa Dios gihisgotan ingon nga pamatuod nga Siya labaw sa tanang pagano nga mga diyos.”

“Ang Igpapahulay nga gimando sa ikaupat nga sugo gitukod aron sa paghandum sa buhat sa paglalang, ug sa ingon niana aron ang mga hunahuna sa mga tawo mapadayon sa pag-atubang ngadto sa matuod ug buhing Dios. Kon ang Igpapahulay kanunayng gituman, dili unta gayod adunay magsisimba sa diosdios, ateista, o dili magtotoo. Ang balaan nga pagsaulog sa balaang adlaw sa Dios unta maoy naggiya sa mga hunahuna sa mga tawo ngadto sa ilang Magbubuhat. Ang mga butang sa kinaiyahan unta maoy nagdala Kaniya ngadto sa ilang handumanan, ug sila unta nakapamatuod sa Iyang gahum ug sa Iyang gugma. Ang Igpapahulay sa ikaupat nga sugo mao ang patik sa buhing Dios. Kini nagtudlo ngadto sa Dios ingon nga Magbubuhat, ug mao ang timaan sa Iyang matarung nga kagahum ibabaw sa mga binuhat nga Iyang gibuhat.”

“Unsa man, nan, ang timaan sa mapintas nga mananap, kon dili kini mao ang mini nga adlaw nga igpapahulay nga gidawat sa kalibotan ilis sa tinuod?”

“Ang profesiyang pagpahayag nga ang Kapapahan magabayaw sa iyang kaugalingon labaw sa tanan nga ginatawag nga Dios, o nga ginasisimba, nakita nga tin-aw nga natuman diha sa pag-ilis sa Igpapahulay gikan sa ikapitong adlaw ngadto sa unang adlaw sa semana. Bisan diin ang papal nga Igpapahulay gipasidunggan nga giuna kaysa Igpapahulay sa Dios, didto ang tawo sa sala ginabayaw labaw sa Magbubuhat sa langit ug sa yuta.

“Ang mga nagaingon nga giusab ni Cristo ang Igpapahulay direktang nagasupak sa Iyang kaugalingong mga pulong. Diha sa Iyang Wali sa Bukid Siya mipahayag: ‘Ayaw ninyo hunahunaa nga mianhi Ako aron sa paglaglag sa kasugoan, o sa mga manalagna; wala Ako mianhi aron sa paglaglag, kondili sa pagtuman. Kay sa pagkatinuod magaingon Ako kaninyo, hangtod nga mawala ang langit ug ang yuta, walay bisan usa ka kudlit o usa ka tipik nga sa bisan unsang paagi mawala gikan sa kasugoan, hangtod nga matuman ang tanan. Busa, bisan kinsa nga maglapas sa usa niining labing gagmay nga mga sugo, ug magatudlo sa mga tawo sa pagbuhat sa ingon, siya pagatawgon nga labing ubos sa gingharian sa langit; apan bisan kinsa nga magabuhat ug magatudlo niini, siya pagatawgon nga daku sa gingharian sa langit.’”

“Ang mga Romano Katoliko nagaila nga ang pagbag-o sa Igpapahulay gihimo sa ilang simbahan, ug ilang gikutlo kining maong pagbag-o ingon nga pamatuod sa labing kinatas-ang awtoridad niini nga simbahan. Ilang gipahayag nga pinaagi sa pagbantay sa unang adlaw sa semana ingon nga Igpapahulay, ang mga Protestante nagaila sa iyang gahum sa paghimo ug mga balaod mahitungod sa mga butang nga balaan. Ang Simbahang Romano wala mobiya sa iyang pag-angkon sa pagkadili-masayop, ug sa dihang ang kalibotan ug ang mga simbhang Protestante modawat sa mini nga igpapahulay nga iyang binuhat, sa tinuod gayud sila nagaila sa iyang maong pag-angkon. Mahimo nilang hisgutan ang awtoridad sa mga apostoles ug sa mga amahan sa iglesia sa pagpanalipod niini nga pagbag-o, apan ang kasaypanan sa ilang pangatarungan sayon ra makita. Ang papista igo ka matinagdanon sa pagtan-aw nga ang mga Protestante naglimbong sa ilang kaugalingon, nga sa kinabubut-on nagapiyong sa ilang mga mata ngadto sa mga kamatuoran sa maong kahimtang. Samtang ang institusyon sa Domingo nagakadawat ug pabor, siya nagakalipay, nga nagabati ug kasigurohan nga kini sa katapusan

magadala sa tibook kalibotang Protestante ilalom sa bandila sa Roma.” Signs of the Times,
Nobyembre 1, 1899.